

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De filia Arnoldi sacerdotis, quam daemon corrupit, cap. 8

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

tionem diabolicam multis cum lacrymis confessi
fucurri sibi flagitauit. A quo consolata, & quid facie
re deberet edocita, post confessionem diabolus ad illam
accedere non potuit, sed tamen eam verbis terruit, &
quia post Abbatis decesum ad eius supplicia reuerte
retur, acerbius minabatur; ita ut qui fuerat amator,
crudelissimus fieret persecutor. Hæc cùm sancto in
dicasset, proxima die dominica, cùm duobus Episco
pis, accensis candelis, cùm omnium fidelium, qui erat
in Ecclesia, subscriptione, anathematizauit fornicato
rem spiritum autoritate Christi, tam ad illam, quæ
ad omnes alias mulieres, ei deinceps interdicens ac
cessum. Extinctis verò illis sacramentalibus lumina
ribus, tota virtus dæmonis extinta est, & mulier post
generalem confessionem peccatorum suorum com
municans, plenè liberata est. Hæc nostris temporibus
contigerunt. A P O L L O N I V S. Stupenda sunt ista. CÆ
SARIUS: Audi adhuc alia exempla, his penè simillima,
multo tamen recentiora.

CAPUT VIII.

Bonnae in parœcia sancti Remigij ante paucos an
nos sacerdos quidam fuit, Arnoldus nomine, filia
habens speciosam, quam nimis diligens, quia pulchra
erat, propter iuuenes, & maximè canonicos Bonnen
ses, ei custodiam tantam adhibuit, ut quotiens de do
mo exiret, in solario domus illam clauderet. Die qua
dam apparebat ei diabolus in specie viri, cœpit animum
eius in amorem suum, intus suggestione latenti, foris
locutione blandienti, inclinare. Quid plura? Persuasa
misera, & corrupta, sepius postea dæmoni ad suā per
niciem consensit. Una dierum sacerdos solarium af
scēdens, filiam gementem flentemque inuenit; à qua
causam doloris vix extorquere potuit. Confessa est
patri, quodd delusa esset a dæmonie & oppressa, ideo
que se meritò dolere, quæ etiam ita dementata est,
& alienata a sensu, tum ex dolore, tum ex diabolica o
peratione, ut vermiculos, quos de sinu colligebat, in
os mitteret & masticaret. Tristis effectus pater, misit
illam trās flumen Rhenum, sperans eam ex mutatio
ne

ne aëris aliquid posse meliorari, & ob fluminis interpositionem ab incubo dæmone liberari. Trāsmissa puella, apparuit dæmon sacerdoti, apertis ei vocibus dicens: Male sacerdos, quare abstulisti mihi vxorem meam? malo tuo hoc fecisti. Et mox trusit eum in pectora tam validè, ut sanguinem vomēs, tertia die moreretur. Huius rei testis est Abbas noster, testis etiam Gerardus monachus noster, aliquando Bonnēsis Scholasticus, quibus res bene innotuit.

C A P V T IX.

In villa Briseke, quæ vicina est castro Rinecke, sicut mihi narravit Arnoldus monachus noster, qui tunc temporis rem gestam intellexit, ante hos annos duodecim mulier quadam fuit, quam dæmō quidam, eo quo prædictum est modo, corruptit. Sedente ea die quadam in taberna, cordis cœpit defectū sentire; timensque adesse mortem, vocari sibi celerius perivit sacerdotem. Cui cùm dæmonis ludificationem, & horrendam illam, qua septem annis laborauerat, dixisset commixtionem, lingua deficiente, in ipsa cōfessione spiritum efflauit: quæ cùm incredibili libidine à libidinis autore vexaretur, nunquā alicui dixerit voluit, vel potius ausa nō fuit, vel, quod credibilius est, in illius amore delectabatur. **A P O L L O N I V S :** Si dæmones talia, cùm eis permisum fuerit, facere possunt, valde cauendū est feminis, ne eis occasione præbeant, vel aliquo cōsensu posse tribuāt. **C Ā S A R I V S :** Non solū in his cauendū mulieribus, sed & viris, quia sicut dæmones per formas vitorum, vt dictum est, feminas ludificant & corrumpunt, ita per species seminarum viros seducunt & decipiunt. **L e g e V i t a s p a t r u m , & i n u e n i e s i b i q u o d s a m v i r o s p e r f e c t o s p e r f a n t a s m a t a m u l i e r u m d e l u s o s , c o n f r a c t o s , & d e i e c t o s . D i c a m t i b i & a l i q u a e x e m p l a , q u i b u s c o g n o s c e s v i r o s à d æ m o n i b u s i n s p e c i e m u l i e r u m l u d i f i c a t o s .**

C A P V T X.

PRUMIÆ Scholasticus quidam fuit, Ioannes nomine, vir quidem literatus, sed leuis & lubricus. **Isti, sicut de eo dicebatur, & sicut ab Abate eiusdem** *De dæmonib[us] monib[us] incubis.*